

Jaarverslag 2020 Joyce Tol Fonds

Bestuursverslag 2020

Opgemaakt door Neel Schouten, december 2020, vastgesteld door gehele bestuur JTF.

Aanvragen en schenking 2020

Jaarverslag 2020

We hebben 7 aanvragen ontvangen in de periode september 2019-september 2020.

Veel aanvragen betroffen projecten op christelijke grondslag of projecten rondom omgaan met ziekte.

We hebben in 2019 besloten om in 2020 een opdracht te verstrekken genaamd project De Roos. We hebben Janneke Roozen gevraagd deze opdracht uit te voeren.

We hebben besloten om dit jaar een schenking te doen aan Janneke Roozen, opdrachtnemer JTF. De schenking betrof 1500 euro.

De opdracht voor project De Roos luidt:

Onderzoek wat er voor nodig zou zijn om een logeershuis te ontwikkelen waar mensen herstellen van een crisissituatie door psychische klachten.

Janneke Roozen heeft samen met bestuurder JTF Neel Schouten meerdere werkbezoeken afgelegd en verschillende inspiratoren en innovators binnen de GGZ gesproken. Er zijn meerdere gesprekken en werkbezoeken geweest bij en met Rokus Loopik. Rokus Loopik is vat vol ideeën, initiatieven en projecten en tevens oprichter van het eerste Living Museum in Nederland. Met hem hebben we gebrainstormd over de mogelijkheden van Project de Roos. Dit zodat het project meer richting en vorm kreeg. Met de input van alle gesprekken en bezoeken is er een werkconcept uitgekomen waar we de komende jaren gericht de verdieping mee ingaan.

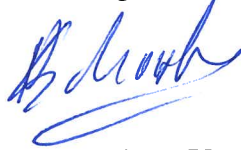
Zie bijlage voor uitwerking van de uitwerking opdracht.

Richting komende jaren

Verdieping Project de Roos. We verschuiven onze blik meer richting psychisch lijden naast palliatieve initiatieven.

De Jaarrekening 2020 is opgemaakt door BDO accountants en deze is te vinden op de website van het Joyce Tol Fonds.

Jaarverslag 2020 vastgesteld december 2020 door bestuur, ondertekend door

Neel Schouten, voorzitter JTF

Waar Hoop je bij de voordeur begroet en Herstel de
verwachting is.

**Rose House & Living Museum, een logeerplek voor mensen in crisis op een creatieve
locatie.**

In opdracht van Neel Schouten van het Joyce Talfonds

Janneke Roozen 2020

In Amerika staat een huis, 'The Rosehouse'¹, een plek voor mensen in tijden van crisis, geen afdeling, met witte muren, een dekbed van het ziekenhuis, of een stoel met tafel ernaast. Een huis, in een woonwijk, met een auto ervoor en een paar fietsen.

Wanneer je daar aanbelt wordt er open gedaan door Mary, zij werkt hier als vrijwilliger, je stapt naar binnen. En krijgt een beetje het gevoel alsof je bij oma op bezoek bent, het voelt er vertrouwd en warm, en het ruikt er lekker. In de gang hang je jouw jas op aan de kapstok aan de muur. Gewoon zoals je thuis ook gewend bent. Wanneer je de woonkamer binnen loopt zit er een mevrouw op de bank, ze praat in haarzelf. Wanneer je haar gedag zegt kijkt ze even op. Daarna kijkt ze weer naar haar handen. Ze heeft er een balletje in en knijpt er zachtjes in. Naast haar staat een stoel met een man, hij leest een boek, zijn vingers zijn bruin, het lijkt op aarde, hij kijkt niet op. De mevrouw die de deur open heeft gedaan loopt even naar hem toe, en legt haar hand op zijn schouder. De man heet John, hij knikt. De mevrouw legt uit dat het hem op dit moment niet lukt om te praten. We lopen naar de keuken, iemand is druk met de afwas in de weer. Mary, ze loopt naar ons toe en schut onze handen, we krijgen een kop koffie. In de schaal liggen verschillende groentes, verteld ze. John heeft ze vandaag uit de moestuin gehaald. Ze eten salade, maar eerst even naar haar kamer. Een kamer met bloemetjes behang, boven op een knalroze dekbed staat allemaal beren. Mary legt uit dat dit haar lievelingskamer is, ze was blij dat deze nog vrij was toen ze aan kwam. Het dekbed en de beren komen van thuis. Ze legt uit dat ze in een drukke periode zit. Dan slaapt ze slecht, en daar kan haar man niet tegen. Hier kan ze schilderen, koken, en bezig zijn. Volgende week gaat ze weer naar huis. Ze legt uit dat ze het liefste thuis is, maar dat dit haar en haar man helpen om de drukke periodes door te komen. Ze is wat lastig te volgen, maar we begrijpen haar prima.

We gaan weer naar beneden, krijgen een rondleiding door de tuin. Een tuin met bomen, alles staat er netjes bij. Wanneer je door het paadje loopt kom je bij andere gebouwen terecht....

In Amerika staat nog een ander gebouw 'The Living Museum'², dit gebouw is sinds een paar jaar ook terug te vinden op een zelfde soort psychiatrisch terrein in Bennebroek. Een plek gerund door kunstenaars en vrijwilligers, een levend museum, vol met kunst en waar muziek op de achtergrond klinkt. Een plek waar als je er binnenloopt, je direct in een andere wereld waant. Waar verfspetters op de grond liggen en schilderijen de boventoon voeren. Als je er aanbelt, doet een vrijwilliger de deur open. Je wandelt langs allemaal kleine ateliers, van verschillende kunstenaars. De kunst is te koop. En wanneer je geluk hebt koop je het direct van de kunstenaar zelf.

Wat als deze twee plekken nu bij elkaar op een terrein zouden staan? Wat als er een plek zou komen voor mensen in crisis met psychische problemen die met hun vingers in de verf zouden kunnen of appels uit een boom kunnen plukken. Een boom die in een tuin staat, zonder hek? Die niet bij aankomst het zakje met medicatie hoeven te overhandigen, maar een stukje appeltaart krijgen uit eigen tuin? Zou zo'n plek kunnen bestaan?

Het Joyce Tolfonds heeft de mogelijkheid om een investering te doen. Zij willen dat deze investering op een plek terecht komt waar men een innovatief, nieuw model binnen Nederland opgezet en ontwikkeld kan worden. Het model komt voort uit de gedachte van de bestaande Hospice Huizen. Waar mensen in hun laatste levensfase verzorgd worden op een plek gerund door vrijwilligers. Dit concept heeft zich bewezen op diverse plekken in Nederland. Het JoyceTolfonds is zo ooit opgezet, waarin vanuit het fonds de investering werd gedaan in het eerste Hospice Huis. Het Joyce Tolfonds heeft de opdracht gegeven om uit te zoeken wat er voor nodig zou zijn om een logeerhuis te ontwikkelen voor mensen met psychische klachten in een crisissituatie.

Om invulling te geven aan deze opdracht, is bekeken welke modellen er bestaan en is er contact geweest met mensen van verschillende organisaties en initiatieven. Daarbij zijn de mogelijkheden onderzocht voor een nieuw model. Er is inspiratie opgedaan door de verschillende modellen en initiatieven die er reeds zijn. Voorbeelden hiervan zijn de Waterheuvel, centrum- Frits, LightHouse en het Respijthuis.

Dit alles heeft bijgedragen om te komen tot een beeld van een model wat passend zou zijn binnen het gedachtengoed van het Joyce Tolfonds. Hieronder zal ik kort beschrijven hoe dit gedachtengoed eruit ziet.

Het doel is om een investering te doen in een logeerhuis, gerund door vrijwilligers. Met als functie om een tijdelijke plek te bieden aan mensen met ggz-problematiek die in een crisissituatie verkeren. De locatie ligt in een niet ziekenhuis-achtige setting. Het aanbod is gericht op mensen met psychische-en/of verslavingsproblematiek, in de leeftijd van 21 tot 65 jaar. Het streven is om een aantal bedden te reserveren voor mensen zonder vaste woon- of verblijfplaats.

Het logeerhuis, moet een laagdrempelige veilige plek bieden aan mensen die in crisis belanden. Een tijdelijke plek voor mensen die even niet thuis kunnen zijn. De basis van deze plek is een mens tot mens benadering in een drempelloze setting. Op deze plek zelf werken geen hulpverleners, maar vrijwilligers. De ondersteuning van hulpverleners is op afstand. Zij komen op bezoek, afgestemd op wat de logee heeft afgesproken. De rol van vrijwilligers zal vooral ondersteunend zijn in het huis zelf.

Het gaat om vrijwilligers die zijn opgeleid om mensen bij te staan in crisis. Zij zijn opgeleid in beproefde peer support methodieken ontwikkeld door People USA (Steve Miccio). ³De vrijwilligers zijn van essentieel belang. Het herstel is niet gericht op de aandoening, maar op rust en ondersteuning in een lastige periode. Voor de persoon zelf, maar soms ook om het netwerk te ontlasten.

Het logeerhuis staat in een groene omgeving, dicht bij de stad. Het is goed bereikbaar voor de vrijwilligers, de logee en zijn bezoekers. Het is een gemeubileerd huis waar ongeveer vier tot zes mensen opvang kunnen krijgen. Er zijn exclusiecriteria. Bijvoorbeeld dat iemand vanuit eigen beweging hier kan verblijven. Daarnaast is er een maximale verblijfsduur.

Het logeerhuis wordt gerund door één betaalde kracht, de andere krachten zijn vrijwilligers.

Het logeerhuis staat in een inspirerende omgeving. Een omgeving die die mogelijkheid biedt tot rust, hoop, herstel en activatie op verschillende vlakken.

Zo staat er een 'Living Museum', een moestuin, en zijn er dieren. Daarnaast worden er activiteiten aangeboden, zoals yoga, en scholing. De activiteiten zijn leidend en ondersteunend bij het herstel van de logee. Uiteraard is dit alles een 'droombeeld', hoe deze plek er daadwerkelijk uit kan komen te zien en gebaseerd op de plekken die wij kennen.

Deze twee plekken hebben zich in Amerika en Nederland al bewezen, en kunnen er komen. Doel is nu om mensen te vinden die zich in deze aanpak kunnen vinden en het op willen gaan zetten. Zij zouden de drijvende kracht hierachter kunnen worden, waarin het Joyce Tolfonds een investering zou kunnen doen om dit op te zetten.

Wat is hiervoor nodig? Hoe ga je het financieren? Waar haal je de mensen vandaan?

Samenvattend de belangrijkste punten voor een logeerhuis;

- Peersupported
- Staat van een ggzinstelling
- Duidelijk plan van aanpak/ businessplan
- Financieel rendabel
- Gebaseerd op de principes van 'the Rosehouse'

Dit stuk is geschreven zodat het gebruikt kan worden als leidraad bij een aanvraag. Wanneer er een aanvraag gedaan wordt, zal men rekening dienen te houden met de ideeën zoals hierboven beschreven.

Het Joyce Tolfonds zou graag willen meehelpen in de vorm van een investering om zo'n plek te realiseren. Het is goed wanneer hier een onafhankelijke (overkoepelende) organisatie komt die dit kan gaan uitvoeren en eventueel een landelijk initiatief kan gaan opzetten.

De investering vanuit het fonds kan dan bijvoorbeeld in de vorm van een huis worden gedaan.

Hoewel de ideeën beschreven zijn vanuit een ideaal beeld, zijn deze gebaseerd op reeds bestaande goedlopende initiatieven. De hoop en de wens is er om met dit fonds een bijdrage te kunnen leveren om deze plek te kunnen realiseren. Een plek waar hoop je bij de voordeur begroet en herstel de verwachting is.